

Svensk Bretonklubb, SBnK
Rasklubb inom SKF

December 2016

BretonBladet

Nr 2016/4

Foto: Johanna Olofsson

***God Jul & Gott Nytt År
alla BRETON-vänner***

Ordföranden har ordet

Året som gått...

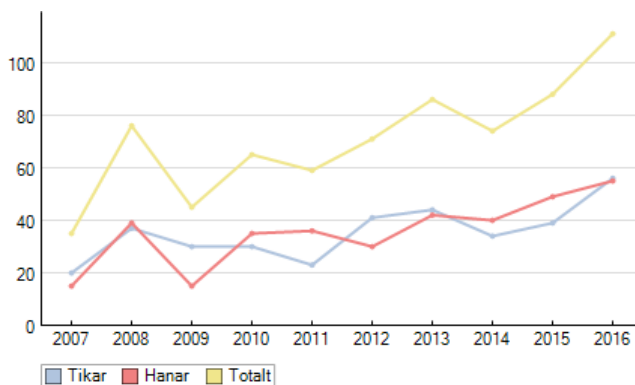
För ett år sedan skrev jag på den här sidan:

"Mera valpar! Ett rekordår närmar sig sitt slut. Vi har slagit nytt medlemsrekord, nytt registreringsrekord (87 hittills, varav 79 födda i Sverige), nytt rekord vad gäller starter på jaktprov, nytt rekord när det gäller starter på av klubben anordnad utställning och aldrig har vi omsatt så mycket pengar (minst intressant). Så då kan vi väl alla vara nöjda då?"

Allt ovan utom biten om utställning och pengar kan jag utan prut upprepa igen. Det vi ser inom bretonrasen de senaste åren är inget mindre än en ketchup-effekt. Det föds valpar som aldrig tidigare och efterfrågan är fortsatt mycket stor.

Ett hundra elva bretoner har registrerats i Sverige under 2016 - hittills!!! Ingen annan ras inom grupp 7 har en så positiv utveckling. Utvecklingen i Bretonklubben följer samma trend och vi har med råge passerat 300 medlemmar.

Registrering av bretoner i Sverige

På gång... (prel. datum)

- **11–12 mar Tossåsen** ord fjällprov (träning 9–10 mar)
- **1–2 apr Lofsdalen** ord fjällprov (träning 30–31 mar)
- **22–23 apr Rörvattnet** särskilt fjällprov
- **28–30 apr Klimpfjäll** ord fjällprov
- **29 apr Årsmöte** Svensk Bretonklubb
- **29–30 apr Kiruna/Abisko** ord fjällprov

Vi är just nu ett vinnande lag med ett vinnande koncept "STOR HUND I LITET FORMAT". Finns det då inga moln på bretonhimmelen? Vi har enligt all tillgänglig statistik och erfarenhet en utomordentligt frisk ras. Vi har låg inavel och inga problem med allvarliga ärftliga sjukdomar.

Ett litet moln är ändå utvecklingen när det gäller HD (höftledsdysplasi). Här har vi den paradoxen att nästan inga bretoner får några som helst problem med sina höfter medan tillgänglig statistik (något osäker på grund av få röntgade hundar) tycks visa en viss försämring.

Avelskommitténs, inom SBNK, åsikt är att det är olyckligt att utvecklingen verkar gå åt fel håll och att vi, även om mycket få hundar får höftproblem, bör uppmuntra uppfödarna till ännu noggrannare avelsurval. Statistiken talar för att parningskombinationer med de bästa höfterna på sikt ger en positiv effekt och det finns ingenting annat vi som klubb kan påverka. Alla teorier om uppfödning, tidig eller sen träning med mera, med mera är just och ingenting annat än vetenskapligt obestyrkta teorier.

Och fortfarande gäller uppmaningen från i fjol - mera valpar! Det behövs och det finns plats för många flera bretoner i Sverige.

En God Jul och Ett Gott Nytt År tillönskar jag alla två- och fyrfota vänner!

Lennart Berglund

Appetit ger energi och resultat!

✓ Fresh ✓ Extra tasty ✓ 75% Nordic raw ingredients ✓ Eco-friendly

Jaktprovsresultat hösten 2016 (prel.)

Svensk Bretonklubbs ordinarie fältprov i Falköping 2016-10-02 var årets sista ordinarie prov och därefter har några särskilda prov arrangerats.

De bretoner som gått till pris på dessa samt pristagare på prov arrangerade av andra klubbar än SBNK redovisas här.

Datum	Prov	Hund	Ägare		Pris	Domare
2016-11-13	Vedevåg särskilt prov fält	Ajakawis Bailey	Annelie Frost	Ukl	2	E Holmvik
2016-11-13	Vedevåg särskilt prov fält	Ajakawis Bajas	Ketil Eide	Ukl	1 Hp	E Holmvik
2016-11-13	Vedevåg särskilt prov fält	Ajakawis Bossen	Robert Källström	Ökl	2	E Holmvik
2016-11-14	Vedevåg särskilt prov fält	Red Garlic's Ester Emser	Tina Fröberg	Ukl	2	E Holmvik
2016-11-08	Falköping särskilt prov fält	Almkullens Foppa	Pia Jelkeståhl	Ökl	1	R Ryberg
2016-10-30	Enköping SWEiK ord prov fält	Ajakawis Bossen	Robert Källström	Ukl	2	A Dschulnigg
2016-10-30	Enköping SWEiK ord prov fält	Almkullens Foppa	Pia Jelkeståhl	Ökl	2	A Beskow
2016-10-30	Enköping SWEiK ord prov fält	Gaia	Susanne Larsen Löfgren	Ökl	2	A Beskow
2016-10-30	Tomelilla SDPK ord prov fält	Almkullens Fia	Peter Nilsson	Ukl	1	P Sjöström
2016-10-29	Enköping SWEiK ord prov fält	Almkullens Embla	Helge Larsen	Ökl	3	A Dschulnigg
2016-10-29	Enköping SWEiK ord prov fält	Tricky Treet's Inez	Peter Runnberg	Ukl	2	A Dschulnigg
2016-10-29	Tomelilla SDPK ord prov fält	Almkullens Fia	Peter Nilsson	Ukl	1 Hp	P Sjöström
2016-10-21	Gotland SWEiK ord prov fält	Eirams Jaffa Jer Järnet	Marie Nylander	Ökl	2	R Malmqvist
2016-10-15	Ervalla SWEiK ord prov fält	Smedgattu Rozzy	Helena Sundström Roselin	Ökl	2	I Roselin
2016-10-09	Vårgårda SWEiK ord prov fält	Mizoras Disco	Stig Lindskog	Ekl	2	T Karlsson
2016-10-09	Vårgårda SWEiK ord prov fält	Almkullens Fia	Peter Nilsson	Ökl	1	T Karlsson
2016-09-25	Enköping SKF ord prov fält	Red Garlic's Wasabi	Hillevi Ericsson	Ekl	1	A Hammarström
2016-09-25	Enköping SKF ord prov fält	Almkullens Freja	Anders Ylén	Ukl	1	G Eriksson
2016-09-24	Enköping SKF ord prov fält	Almkullens Freja	Anders Ylén	Ukl	2	G Eriksson

Några av senhöstens pristagare på jaktprov, fr vā Almkullens Fia med Peter Nilsson, Almkullens Freja (kullsystem med Fia) och Anders Ylén, som varit i Norge och kammat hem två 1:a pris och ett 3:e pris Ukl; till höger Smedgattu Rozzy med Benny Roselin. Nedre raden fr vā Almkullens Freja, Anders & Freja och Red Garlic's Wasabi med Hillevi Ericsson samt Almkullens Fia på språng.

Nya JaktChampions – Rickardssons Nova och Almkullens Akira

2016 blev ett lyckat jaktprovsår för både Stefan Hörnlund och Ulf Rickardsson, då våra Bretontikar blev jaktchampions med tre raka 1:a pris Ekl vardera inför sex olika domare. Extra roligt känns det då vi både är goda vänner och alla pris erövrades på hemmaplan i Klimpfjäll med Svensk Bretonklubb som arrangör.

Vi uppskattar den fina stämningen med alla trevliga människor i klubben och de många positiva ideella krafter, som idogt jobbar för utvecklingen av den fantastiska rasen Breton. Resultatet visar sig i alla väl genomförda arrangemang som genomförs inom Bretonklubben runt om i landet.

Fotot nedan är taget i Stekenjokk under en av årets sista jakt dagar. Nova sitter till vänster och Akira till höger i bilden. Hundarna gjorde båda ett gott jobb denna härliga vinterdag och vi som deras förare var som alltid förnöjda med våra fyrbenta jaktkompisar.

Bäst av allt är kanske att båda hundarna planeras ha valpar under våren 2017!

God Jul och ett Gott Nytt Jaktår tillönskas alla Bretonvänner

Stefan och Ulf

Almkullens Akira och Rickardssons Nova "på jobbet"

"Det är som att gasen hängt sig!"

Av Aina Jansson, Ajakawis Kennel

Att livet med Breton handlar om lättsamma hundar, otaliga framgångar och massor av fågel i frysen har nog många insett är en sanning med modifikation. Jag tänkte att det kan vara skoj att höra verkligheten bakom alla fantastiska hundar, jaktprovspremieringar och fulla frysboxar.

Därför bad jag några av mina vänner, valpköpare och bekanta att skriva ned några av alla de historier de har berättat genom åren. Här kommer ett axplock av dem - allt är skrivet med glimten i ögat och mycket kärlek till hundarna.

1. Baileys Bravader

Jag började mitt liv med hundar i mitten av 90-talet. Fastnade inom retrieverraserna och Flat coated retriever. Min första flatte satte genast mitt tålamod på prov. Han var verkligen som en raket, kunde aldrig vara still. Jag kämpade tappert med honom och det gick faktiskt att få honom riktigt hyfsat samarbetsvillig.

Några år senare blev jag med flatte igen, Nemo, han var också väldigt sprallig. Tyvärr blev han bara drygt 3,5 år, men han lärde mig mycket under den tiden. Ett år innan Nemo gick bort hade Ezzo kommit in i familjen, han var inte som de andra utan mycket mer följsam och lyhörd.

Åren gick och vi funderade på detta på jakt med stående fågelhundar. Vi tittade runt länge och fastnade för rasen Breton. En lämplig storlek, tänkte vi. Söta var de också. Jag ringde några uppfödare för att höra mer om rasen. Den sista uppfödaren jag ringde, vilket också är uppfödaren vi fick köpa Bailey från, frågade om mina tidigare hunderfarenheter. Det är lugnt, sa jag, jag har haft tre flattar, å de är inte riktigt kloka.

Uppfödaren skrattade lite och sa: - Bretoner är värre. Jag ville inte riktigt tro henne utan jag malde på om mina hemska flattar och deras livliga sätt. Tänkte att har jag fixat tre flattar bör en liten Breton vara en lätt uppgift.

Vi åkte upp och träffade uppfödarna och deras hundar, vi blev mer säkra på att det var en Breton vi ville ha. Så fina och lugna hundar. Dagen kom när uppfödaren ringde och sa att vi fick köpa en valp om vi ville. Vilken lycka!!!

Vi hämtade hem Bailey, fick med oss alla tänkbare råd om uppfostran. Tänk på att inte låta honom göra si eller så. Visa direkt vem som bestämmer - de är specialister på att spela teater. Jag tänkte: ja, jag vet! Jag har ju haft flattar, för tusan!!

Vi fick råd och stöttning av uppfödaren, men att vara hård med den söta lite varelsen var väldigt svårt. Vilket straffade sig direkt! Han bytte förklädning, från den lille söte, blev han en gremlin - sket totalt i allt. Han visste bäst.

Vi hade daglig kontakt med uppfödaren som fortsatte ge oss alla tänkbare råd - alla hade garanterat fungerat om vi följt dem!! Men den lille söte gremlinen visste exakt hur han skulle göra för att vi skulle tappa greppet - han skrek lite ynkligt och klämde nästan fram tårar. Vilket gjorde att vi snabbt tyckte synd om honom! Då skakade han på sig och sen var det full fart igen!! Gremlinen hade upgraderats till version 2.0. Och fjärrkontrollen för att kunna styra den strejkade totalt!

Fjärrkontrollen slutade fortsättningsvis fungera med jämna mellanrum. Vi bytte batterier och upgraderade den med olika funktioner, men ibland var den helt enkelt trasig. Vi tryckte på alla de knappar vi trodde vi programmerat men utan resultat. Startknappen fungerade däremot alltid, även om fjärrkontrollen var trasig!! Bailey var förprogrammerad på full gas redan vid tillverkningen. Det var som att gasen hängt sig!

Så kom hösten när vi skulle ut och jaga med Bailey, han var 1,5 år och vi hade tränat riktigt bra tyckte vi. Fjärrkontrollen hade faktiskt börjat fungera rätt hyfsat. Inkallning och stoppsignal kändes rätt säkert. På med gps, täcke och sen släppte vi honom. Ja, jag vet inte vad han tänkte men vi såg ett svart streck som gick riktigt fort fram. Gasen hängde sig direkt. Vi tittade på gps:en, 300 meter, 500 meter, 700 meter, 1500 meter, 2000 meter, 2500 meter.

PIIIP! Kontakten förlorad med Bailey, stod det sen! Paniken gjorde entré och vi rusade runt som två galna höns där uppe på plåtå. Tusen tankar flög genom huvudet. Han kommer dö, nå'n skjuter honom, han drunknar, PIIIIIP! Kontakt med Bailey. Puh! Nu vet vi iallafall var han är. 20 minuter senare kom han tillbaka lika glad som när han for. Fortfarande med gasen i botten. Han rundade oss, slängde ett öga åt vårt håll och drog sedan iväg igen. Där stod vi med gps:en i hand och räknade meter igen. Den här gången hade vi iallafall kontakt via gps, men 1700 meter rakt österut kändes inte bra. Bailey kom tillbaka, vi kopplade honom och gick ned från fjället. Uppfödaren fick återigen ett samtal, vi kände oss rejält uppgivna. De pepade oss och gav oss nya råd. Vi kämpade på helg efter helg, kontakten blev bättre och bättre och vi började känna oss hoppfulla. Fjärrkontrollen fungerade faktiskt hyfsat bra emellanåt. Vissa knappar var lite glappa men fungerade rätt okej efter ett tag.

Uppfödaren ringde och sa att de skulle åka på kurs. Det var kurs i två dagar och det avslutades med ett fältprov. Vi fundrade inte länge utan tänkte att nu har vi chansen att få hjälp både av uppfödarna och instruktörerna. Vi ångrar inte en sekund att vi åkte. Fantastisk lärorik kurs med superproffsiga instruktörer. Bailey fick träna mycket stånd på fågel dessa dagar, vilket var perfekt då vi inte visste hur han skötte sig i dessa situationer. Lite grusamt var det dock att åka på denna kurs-helg. Vi bytte batterier i fjärrkontrollen och bad till högre makter att gasen inte skulle hänga sig alltför hårt under dessa dagar.

Så kom provdagen! Vi beslutade att jag skulle gå med Bailey när jag fört honom under hela kursen. Vi gick ut som första par och jag var riktigt nervös. Vårt första prov någonsin och jag växte fast i marken likt en stor grästuva. Jag stod still, Bailey sprang. Gasen hängde sig. Efter första släppet blev jag tillsagd att röra mig mer. Ja, sa jag, och tänkte på det hela tiden.

Tills det var vår tur igen. Men jag glömde nog bort vad jag lovat, där stod jag som en staty ytterligare ett släpp. Då fick jag det hett om öronen av uppfödaren, "nu jäklar skärper du till dig!! Det är du som ska leda hunden, inte han som ska leda dig". Med de orden i huvudet inledde jag nästa släpp med eld i baken. Jag hörde uppfödarens ord som ett eko i huvudet och mina ben lydde. Det var kallt i luften men jag svettades likt en maratonlöpare.

Bailey var riktigt följsam, han lydde pipan och tog mina tecken. Jag började känna tilltro till mig själv och honom! Vi kämpade på hela dagen och i det sista släppet stod han för en fasan. Bailey fick bra kritik och allt vi gjort under dagen räckte till ett 2:a pris i Ukl, trots att jag växt fast i marken där i början. Helt fantastiskt roligt!! Det trodde vi inte när vi satt i bilen på väg ned till kursen. Då funderade vi mest på att vända om. Under dessa 22 månader med Bailey har vi gått från hopp till förtvivlan så många gånger att vi tappat räkningen. Men med ett fantastiskt bra stöd av vår uppfödare har vi ändå lyckats få fjärrkontrollen att fungera emellanåt. Bailey levererades med allt en Breton behöver, motor, jaktlust och en jävla fart. Att hans ägare inte hängt med i alla svängar är inte hans fel, men med lite jävlarannan och envishet kan man faktiskt få fjärrkontrollen att fungera, ibland!!

2. Att leva med en idio.... Breton.

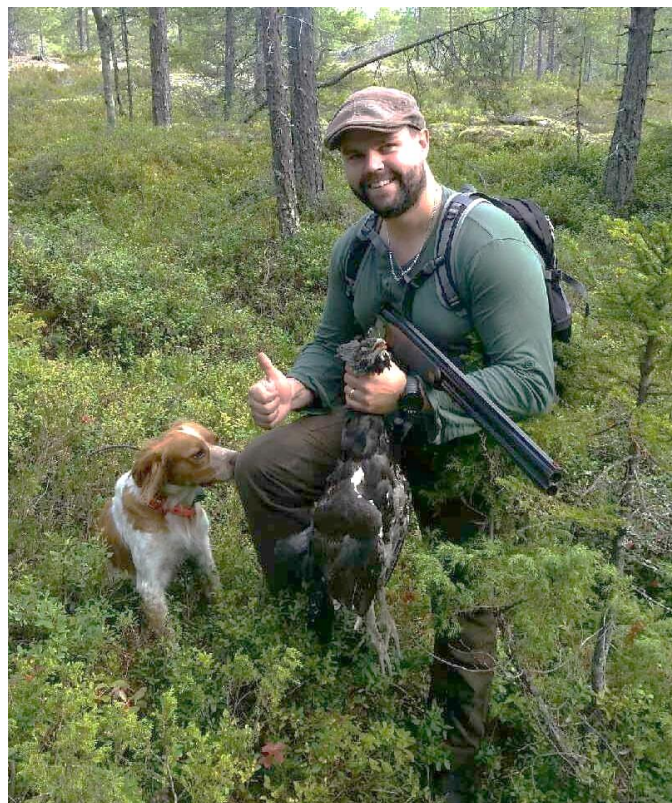
Ja, vart ska man börja? Det hela började med planerna på en ny jakthund... den gamla sävliga tollaren hade bytt marker och jagade i de sälla jaktmarkerna när planerna började smidas. Det kollades på setter, man sneglade på vorsteh... nån tipsade om pointer. Men då vi bor i ett mindre hus, en unge som rännade runt och fler planerades, när man dessutom vant sig med tollarens storlek så kändes de ovan nämnda raserna lite "för stora" för oss. Men till slut dök rasen Breton upp i siktet, en söt liten parvel men de rätta jaktliga kvalitéerna och som dessutom skulle vara ypperliga familjehundar. Sign us up, liksom! Vad kunde bli fel, det kändes som handen i handsken för oss!

Nu hoppar vi raskt fram i tiden tills den lilla djävulen, förlåt, hunden, anlände hemma hos oss. Första tiden gick faktiskt (hör och häpna) tämligen problemfritt, lill-killen blev rumsren riktigt snabbt, den lilla grundläggande dressyren gick stadigt och bra. Ja, man kan säga att allt var bara fint! Sen började han växa till sig, vi kan kalla det tonåren fast för en hund. Det är vid det här laget jag tror nått växte igen i öronen på honom. Dressyren som tidigare satt där den skulle var som bortblåst, han tog ALLA, och då menar jag verkligen ALLA chanser han kunde att sno mat, sin egen eller vår, det kvittade. Han tyckte att han absolut kunde pinka inne, för vem orkar gå ut när man bara kan ställa sig vid första bästa köksstol. Förvisso blev det bara en gång... han togs på bar gärning.

Utöver öronen som växte igen på hunden så var även detta tidpunkten då husse började bli gråhårig. Det är ingen slump! In-sikten om att den söta lilla parveln i själva verket var skapt ungefär som en Top-fuel V8 i en Fiat Punto gjordes också i samma veva. Att hund-fan besitter samma energimängd som en pall sprängdeg kom som en chock, hur är det ens möjligt liksom?

Han hade upphört med att lyssna som sagt var, husse funkade att lyssna på ibland. Mestadels för att husse är snabb, högljudd och framför allt envis vilket signalerade till bretonens (jättestor) hjärna att det den precis gjorde var skitdåligt och nå't som inte ska upprepas.

Men så en sen kväll i mars - matte och barnen var hemma, barnen sov gott, kan nämnas. Husse var vid det laget ute och hade praktik inför det yrke han sen fick. Djävulens avkomma ville helt plötsligt ut, lite ovanligt men dock påstridigt. Eftersom kidsen sov så kunde ju naturligtvis inte matte ta ut honom på en promenad så dörren öppnades och han släpptes ut. Nu hade han ändå kommit tillbaka till sitt gamla jag, dvs han lyssnade oftast på kommandon och att släppa ut han så han får kissa på gården var inga problem, han kom in direkt han var klar. Men inte denna kväll... han drog! Vad att göra liksom? Tro mig, när matte blir arg och använder sin arga stämma så kan till och med grannarnas hundar dyka upp på Hit-kommando! Men nu var som sagt öronen helt borta på honom och han drog bara längre bort, målmedvetet och full av energi kan nämnas!

Matte ringer då husse, som rullar runt i en polisbil inne i stan. Som tur var så var det en lugn kväll och polisbilen kunde därmed styras hemåt... hundjäveln har nu inte bara en skitarg halvfinska efter sig, lagens långa arm ansluter sig också till jakten. En måttligt road husse med två väldigt roade kollegor rullar snart in på området där de ser en söt liten hund, glad och mysig som är i full färd med att oblygt vara aktiv i några av grannarnas packning av bil inför en fjällenresa. Ni, som nu tror att jag menar nån annan ras än en breton, uppfattade inte ironin - det var djävulens avkomma som satt där. Den inte allt för imponerade husse tog till sin i detta läge välanvända och för bretonen väl igenkända "kommer-du-inte-hit-blir-du-ett-sittunderlag"-stämma och ett "AX, HIT!!!" ekade mellan husen. Kort och gott: det blev vår bretons första åktur hem i en polisbil. Man kan nästan säga att det var husses första arrestering dessutom!

Vi skulle kunna skriva en bok om allt vår lilla imbecill har ställt till med och haft för sig här hemma men som tur är så är det mesta förträngt. Faktiskt så är det den mest fantastiska hund vi någonsin haft! Idag så är han fin, snäll och lydig... en fantastisk familjehund och grym ute på våra jakturer! Men ibland, när man minst anar det så är den klassiska Breton-djävulen framme och han gör nå't han absolut inte ska! Det får man som stolt bretonägare helt enkelt acceptera.

3. Den med söta knappnålsögon och lockiga öron

Efter att ha tagit över en 2-årig rottweilerhane med stress och utloppsbeteenden och tränat och fått honom lugn och harmonisk, från helt odresserad till en tävlingsmässig lydnad och bruksnivå - så kände vi oss faktiskt som ganska duktiga hundägare. Men makens intresse för jakt hade under hela vår karriär som hundägare fått fortlöpa utan hund, då rottisen inte visat några sådana talanger. Jag ville dock inte ha någon jakthund, jag ville ha en till rottis! En kompromiss kändes svår att få till då våra kriterier i den nya hundrasen aldrig kunde enas. Ända tills jag såg de sötaste valparna jag någonsin skådat på min väns facebookside.

Vad tusan var det där?? Stora runda knappåls ögon, stora lockiga öron och en en nos som inte går att motstå! BRETON, hunden som var svaret på våra drömmar! En jakthund som dessutom var söt, en riktig familjehund och dessutom allround, jag kunde träna med hunden i mina grenar och maken kunde jaga med den! Win-win!

Stämde träff med vännen och åkte hem och träffade hennes vuxna hundar, saken var klar! En så'n där skulle vi ha! Vi ställde oss på kö till nästkommande kull, men det var fler än vi som ville ha en och vi gick bet. Ingen valp till oss.

Vi var besvikna, längtan efter en ny hund la sig lite och hela sommaren hade vi fullt upp när hösten närmade sig beslutade vi oss för att återuppta jakten på en Breton.

Allt gick fort, en avbokning i sista minuten och helt plötsligt fick vi chansen att köpa den sötaste lilla hunden mina ögon skådat. Tre dagar senare kastade vi oss ner och körde de dryga 180 milen tur och retur.

Lyckan var total och höll i sig ändå tills... ja, ändå tills vi insåg vad det var vi köpt. En hund med stängbara öron, turbo i benen

och en vilja av stål. Jag vet inte ens var jag ska börja historien. Kanske med den gången då det blixtrade efter kabeln som gick mellan väggen och lampan, då hålen var tuggade med sån millimeterprecision med ca 5 cm mellanrum hela vägen att jag är övertygad om att hunden har en tumstock i käften.

Eller kanske när grannen stoppade oss efter vägen och berättade att "den där lilla" hoppat upp och tagit fläsket han hängt ut till fåglarna flera veckor i rad.... Eller när han stack över till andra sidan isen då vi var på promenad, eller ja, en av gångerna han dragit över isen.... Ja nå't kilo extra har man nog tappat på kuppen... Eller när han först gnagde av rottisens koppel och sedan sitt eget när dom satt fastknutna...

För att inte tala om när han bestämmer sig för att det är dags att rastas - en del piper, andra gnäller men han öppnar dörren och rastar sig själv helt sonika.... På jakten när han lyckas hitta varenda hög någon nödig jägare eller bärplockare lämnat efter sig... Eller den gången han drog ned mig och cykeln i diket då han fått syn på fågel...

Det är en jäkla tur att han faktiskt har kvar samma kvaliteer som jag föll för... knappålsögon, lockiga öron och den söta perfekta nosen, för annars kan det verka vara lite ekoooo där inne mellan varven! ☺

Ja, jag har fått massor av historier. Dessa hundägare är fantastiska personer som lagt ned sin själ i sina hundar. Men det är inte så lätt att vara nybörjare med stående fågelhund och få hem en hund med så mycket motor och jaktlust. Alla dessa hundar är fantastiskt fina jakt och familjehundar som både kommer fylla frysen och hämta jaktprovsmärker.

Det är lätt att missbedöma en söt liten Breton och det är svårt att beskriva för personer som inte har vana av stående fågelhund hur fruktansvärt mycket motor det är i de små livnen. Därför får vi dessa roliga historier när folk inser vad det är man har försökt beskriva för dom innan de köpte valpen.

Aina Jansson

Efterlysning 1

Alla medlemmar är varmt välkomna med bidrag till både BretonBladet och till breton.se! Skicka gärna in ett bidrag - foton/texter - från jakt, jaktprov, utställning eller bara något om livet med BRETON eller foto på din BRETON.

Historier som är roliga, dråpliga, om duktiga /mindre duktiga hundar, när det gått bra eller dåligt. Foton som ni gillar av alla de slag: jaktfoton, hundfoton, vackra, tokiga, roliga, häftiga mm. Det måste inte vara de perfekta foton.

Skicka ditt bidrag till webmaster@breton.se eller till sekreterare@breton.se

Efterlysning 2

Sedan några år saknar Bretonbladet en "riktig" redaktör - under dessa år har styrelsen med gemensamma ansträngningar försökt sätta ihop något sorts "blad" - men visst vore det bra om någon kunde hjälpa till med detta!

Tycker du att det är roligt att skriva och sammanställa vad andra skrivit och har lite tid över - då är detta kanske något för dig?

Hör gärna av dig till sekreterare@breton.se eller prata med någon annan i styrelsen.

Kontaktuppgifter finns på breton.se

Utställning hösten 2016

Sundsvall (0+3)	Tjetterskarets Aida	Very good ukk1	Johansson A-C
Sundsvall (0+3)	Almkullens Embla	Very good bjkk2	Johansson A-C
Sundsvall (0+3)	Gaia	Exc Bjkk1 Btkl1 Ck Cert BIR CACIB	Johansson A-C
Älvsjö (4+4)	Almkullens Gideon	Very good Junkl2	Teixeira Luis Pinto
Älvsjö (4+4)	Azlandos Cognac	Exc Junkk1 Bhkl3 Ck	Teixeira Luis Pinto
Älvsjö (4+4)	Eirams Icke Illa	Exc Junkk1 Bhkl1 BIM Ck CACIB	Teixeira Luis Pinto
Älvsjö (4+4)	Gribskoven's Sleipner	Exc Bjkk1 Bhkl2 Ck Cert R-CACIB	Teixeira Luis Pinto
Älvsjö (4+4)	Eirams Jaffa Jer Järnet	Exc Bjkk2 Btkl4 Ck R-Cert	Teixeira Luis Pinto
Älvsjö (4+4)	Joy de la Plaine Marat	Exc Ökk1 Btkl2 Ck R-CACIB	Teixeira Luis Pinto
Älvsjö (4+4)	Vanity Pauline	Exc Bjkk1 Btkl1 Ck Cert BIR CACIB	Teixeira Luis Pinto
Älvsjö (4+4)	Indra Etoile de Passemaraïs	Exc Chkk1 Btkl3 Ck	Teixeira Luis Pinto
Stockholm (5+4)	Almkullens Gideon	Good Junkl	Carlström Ann
Stockholm (5+4)	Azlandos Cognac	Very good Junkk2	Carlström Ann
Stockholm (5+4)	Eirams Icke Illa	Exc Junkk1 Bhkl2 Ck	Carlström Ann
Stockholm (5+4)	Gribskoven's Sleipner	Exc Chkk1 Bhkl1 BIM Ck CACIB	Carlström Ann
Stockholm (5+4)	Eirams Iskalle Izak	Very good Junkk3	Carlström Ann
Stockholm (5+4)	Eirams Jaffa Jer Järnet	Exc Bjkk2 Btkl4 Ck R-Cert	Carlström Ann
Stockholm (5+4)	Joy de la Plaine Marat	Exc Ökk1 Btkl1 Ck BIR CACIB	Carlström Ann
Stockholm (5+4)	Vanity Pauline	Exc Bjkk1 Btkl3 Ck Cert	Carlström Ann
Stockholm (5+4)	Indra Etoile de Passemaraïs	Exc Chkk1 Btkl2 Ck R-CACIB	Carlström Ann

Stockholms Hundmässan 2017 - t hö BIR Joy de la Plaine Marat med Marie Nylander,
BIM Gribskoven's Sleipner med Åsa Måkitalo i mitten domare Ann Carlström.

Mera utställning – rosettkavalkad

T vä Lilla Stockholm: BIM Eirams Icke Illa, domare Luis Pinto Teixeira och BIR Vanity Pauline, foto Elisabeth Söderling.
T hö Joy de la Plaine Marat, BIR och SE V-16 Stockholms Hundmässan, foto Per Undén.

Rad 1: Icke, Scott, Indra, Rozzy och Gimli. Rad 2: Jaffa, Nelson, Icke, Fia, Gucci, Eros. Rad 3: Gimli, Foppa, Fia och Rozzy.

Recept – Rapphöna med cognacsås och pytt

Ingredienser 4 personer:

2 rapphöns eller annan vild fågel
rapsolja och smör till stekning
salt & peppar

Sås:

10 cl cognac
1 dl vispgrädde
2 msk kycklingfond koncentrerad
steksky från fågelstekningen

Pytt:

800 g potatis tärnad
200 g morot tärnad
1 gul lök hackad
rapsolja och smör till stekning

Sås:

Häll grädde, fond och cognac i en kastrull. Koka upp. Smaksätt med lite sky, salt och peppar.

Sänk till medelvärme och låt sjuda i 5 minuter.

Pytt:

Bryn fågeln några minuter på vardera sidan i matfettet till fin färg, salta och peppra. Sänk värmen och efterstek 10 minuter under lock.

Ta ur fågeldelarna och låt vila 5-10 minuter. Glöm inte att slå stekspadet i såskastrullen.

Hetta under tiden upp matfett i en stekpanna på medelhög värme. Stek potatisen och moroten knaprig, låt löken steka med och bli mjuk utan att bli bränd.

Smaka av med salt och peppar. Servera gärna med rönnbärsgeleé eller rårörda lingon.

Christer Eklund

Robbans Rårörda lingon

Av Robert Hansson

Dessa passar fint till vilt!

2 dl färska eller frysta lingon
1 dl socker
2 msk calvados (eller mörk rom eller cognac)

Blanda ihop lingon, socker och calvados
Rör ihop det ordentligt utan att krossa bären för mycket, låt det stå på bänken över natten med en tallrik över.

Servera gärna och njut!

Förvaras under lock i kylskåp.

Avs: Svensk Bretonklubb
c/o Vikman
Bjurträsk 170
935 93 NORSJÖ

Årsmöte 2017

Bretonklubbens Årsmöte 2017 blir 2017-04-29 i Klimpfjäll i samband med jaktproven där.

Formell kallelse kommer skickas ut senare.

Vi påminner om att om att motioner enligt stadgarna måste skickas till klubben senast 31 december 2016.

Motioner skickas till klubbsekreterare Rita Prytz på mailadressen sekreterare@breton.se.

Svensk Bretonklubb

Rasklubb inom Specialklubb för Kontinentala Fågelhundar

E-post: info@breton.se

Telefon, sekr: +46(0)706790095

E-post sekr: sekreterare@breton.se

Vill du bli medlem?

Medlemsavgift 2016 350:-

Familjemedlem 100:-

SbNK:s Swish 123 327 5922

SbNK:s Plusgiro 49 01 56-7

Välkommen som medlem i Bretonklubben 2017

Glädjande nog har antalet medlemmar i Bretonklubben ökat de senaste åren. Vi hoppas att du vill fortsätta ditt medlemskap i Bretonklubben 2017.

Som medlem får du BretonBladet 4 gånger per år och kan delta i klubbens olika aktiviteter mm. Det är också krav på att vara medlem i Bretonklubben (eller annan SKF-klubb) för att få starta på jaktprov.

Till alla medlemmar, som vi har korrekt e-postadress till, skickar vi ett mail under januari. Där står ditt medlemsnummer och information om hur du förnyar ditt medlemskap. Medlemsavgiften är 350 kr/år och 100 kr/år per familjemedlem.

Om du vet ditt medlemsnummer, så kan du redan nu betala in medlemsavgiften till Bretonklubbens Plusgiro 49 01 56-7 eller Swisha till konto 123 32 75 922.

Ange alltid både medlemsnummer och namn på betalningen, tack! OBS! Nya medlemsnummer fr o m 2016.

Nya medlemmar ska även registrera sig via vår [Medlemsregistreringssida](#) på breton.se, så att vi får alla adressuppgifter.

Om du har fått nya kontaktuppgifter sedan 2016, var vänlig att meddela medlemsansvarig@breton.se. Om du har andra frågor eller problem, kan du också kontakta medlemsansvarig.

↖ Missa inte!
Just nu får din breton
gratis användbarhets-
försäkring hos oss.

Försäkra din breton hos oss så bjuder vi på användbarhetsförsäkring första året. Du köper försäkringen snabbt och enkelt på breton.se och kan ta del av erbjudandet oavsett när du har förfallodag på din nuvarande försäkring. Och du betalar först när försäkringen börjar gälla. Smidigt va?

Odd Einar Bruem
Chef djurförsäkring på Svedea
oddeinar.bruem@svedea.se

Hos oss är din breton
i trygga händer.

Jakt och hundar en stor del av mitt liv.amma har vi fyra hundar och så fort tillfälle ges är vi ute i skogen. Det här säger jag för att du ska veta att jag förstår dig som jagar med hund och det märks också i våra försäkringar. Hos oss betalar du exempelvis ingen självrisk för skador som uppstår om din hund skulle bli rovdjursskadad i samband med jakt och inte heller om den blir skadad i samband med trafikförsök. Just nu bjuder vi alla bretonägare på en användbarhetsförsäkring som träder in om hunden blir sjuk eller skadad och inte längre fungerar som jakthund. Jämför oss gärna med andra.